

Tot blijvend aandenken aan

MEVROUW

ELODIE VAN DEN BOSSCHE

weduwe van de Heer

MICHEL VAN DER SIJPT

geboren te St.-Martens-Lierde op 8 april 1915 en
godvruchtig overleden in de St.-Elisabeth kliniek
te Zottegem op 27 februari 1992,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Altijd en overal sterven mensen: jong, oud,
zwak, sterk, ziek, verwacht of onverwacht. Elodie
sterft te bed en in de kliniek, moe geleefd, ten
einde krachten. Het hart kan niet meer, de adem-
haling stukt. Het rozerood van de laatste kracht-
inspanning gaat langzaam op in wit. Ten einde
raad en machteloos moet je bij haar ziekbed
laten gebeuren. Dokters en verplegers weten be-
ter? Wat moet je anders? De dood begrijpen
kan je nooit.

Dieken, noemde men haar in de volksmond met
de koosnaam die zij verdiende. Omdat zij zo
minzaam en zo vriendelijk was, omdat ze jou zo
recht en zo oprecht in de ogen keek. Het was
een plezier om haar te ontmoeten als de kleine
moeder van groot geworden kinderen. Ze vertelde
graag om een aantal dingen uit haar verleden op
een rijtje te zetten en om te zeggen dat er veel
mensen zijn die er veel erger aan toe waren. Als
moeder kende zij het warm gevoel "er te mogen
zijn" bij kinderen en kleinkinderen. Haar plaats
aan tafel en in huis was een erepodium voor

haar zieke lichaam. Zij was dankbaar om haar
kinderen, die haar dubbel verdriet verstonden:
1. de dood van Michel in 1986 en hoe zij sinds-
dien haar dierbaar huis op de Tempel wegens
ziekte verlaten had — 2. de pijnlijke rheuma aan
handen en voeten die zij zichtbaar sinds lange
jaren meedroeg als een oud verdriet.

Zij was vroom. Dat slag vrome mensen sterft
uit. Op God vertrouwen is voor hen vanzelfspre-
kend, bidden onmisbaar als dagelijks brood.
"En naar de kerk ga je zolang je kan", zeggen
ze. Wie het de laatste tijd gezien heeft, bewaart
het als een stilleven op het netvlies van zijn ge-
heugen. Dieken die de kerk binnenkomt, loopt
met gratieuze stapjes naar de kaarsenbank, steekt
met kleine rheumahanden twee kaarsen aan (één
voor Michel, één voor kleinzoon Steven?), groet
met haar heldere ogen, vouwt haar rheumahanden
des te inniger tot gebed. Wat dan van haar uit-
gaat, is een stille kracht, een vrede die je raakt,
liefde in de binnenkamer van de ziel.

Van Elodie kan je leren op jouw beurt te be-
minnen en bemind te worden, te houden van het
volle leven, ook van de schaduwkanten. Zij heeft
aan het leven en aan de (klein)kinderen al haar
moederliefde besteed. En die was niet gering.
Wij blijven dankbaar.

De families

**VAN DEN BOSSCHE, VAN DER SIJPT,
DE CLERCQ en VAN MELKEBEKE,**

danken U van harte voor de blijken van
innige deelneming.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begraf. Amand Marroyen, Brakel - T. 055/42.26.08